

[Helge Sander]

nu er der i hvert fald frit valg, og så må folk vælge, hvad de foretrækker.

Men når vi taler om parabolerne, må vi også understrege, at den første af disse direkte sendende satellitter jo ikke er sendt op endnu, og jeg kan forstå på de seneste meldinger, at nu er der igen en udsættelse på vej af den første af disse DBS-satellitter.

Den tekst, som foreligger, og som er udmøntet i det lovforslag, vi behandler, er der ikke meget at sige til. Den er i hvert fald meget, meget gennearbejdet og gennemdrøftet de fem partier imellem.

Men jeg kan ikke undlade at bemærke det, vi har fået oplyst fra radiobranchen om denne paraboltilladelse, hvortil der skal erlægges en afgift på 400 kr. Det er på sin vis selvfølgelig i orden, at hvis man skal have en sådan tilladelse, så betaler man, for at det ikke skal koste det offentlige penge, men at dette beløb skal erlægges hvert år, står vi umiddelbart lidt uforstående over for. Så i hvert fald den del af det – dels gebyret på de 400 kr., dels det, at det skal fornyes hvert år – føler vi fra Venstres side at det ville være naturligt at tage op under udvalgsbehandlingen.

Til slut vil jeg sige med hensyn til de kulturpolitiske ønsker, som hr. Tastesen var inde på, at vi sagtens kan leve med, at det niende program skal være et lokalt tv-program. Jeg tror ligesom hr. Tastesen heller ikke, det får den store indflydelse. Jeg tror, folk vil vælge det, men nu står det altså i teksten, så det i hvert fald er en kendsgerning.

Med hensyn til brugerindflydelsen og mindretalsbeskyttelsen har vi fået nogle formuleringer, som jeg tror vi alle sammen kan være tilfredse med, og lige så tilfredse er vi med, at kabelnævns spørgsmålet er blevet udsat. Det er vi tilfredse med, fordi vi ganske enkelt ikke mener, at kabelnævnet er relevant eller nødvendigt i den øjeblikkelige situation.

Ingerlise Koefoed (SF):

Lovforslaget er jo, som det er blevet sagt, en opfølgning af det ændrede hybridnetforlig, som blev indgået mellem Socialdemokraterne og regeringen i marts i år.

Det er bl.a. en følge af al den uro, der var ved juletid, hvor folk – ret naturligt – begyndte at modtage programmer fra kommunikationssatellitter via paraboler, selv om de ikke havde fået tilladelse til det.

Nu får de altså tilladelsen, og der sker det, som SF og Det Radikale Venstre støttet af Fremskridtspartiet foreslog ved et dagsordensforslag den 12. februar i år, nemlig at man ligestiller fjernsynsfolket med hensyn til, om det vil modtage de velsignede udenlandske kommercielle programmer gennem hybridnettet eller via parabolantennen. Og for at telefonselskaberne så ikke skal blive alt for kedede af det, får de mulighed for, så vidt jeg har kunnet læse det, ud over at tilbyde hybridnettilslutning også at sælge paraboler.

Resultatet er så, at alle de strålende ideer, som telefonselskaberne og P&T havde om at skabe sig en ny levevej ved at udbygge hybridnettet over det meste af landet, er blevet skrinlagt. Der vil nu komme hybridnet dér, hvor fællesantenneanlæggene kan få tilbudt hybridnettet billigere end parabolantenner, dvs. fortrinsvis i tætbebyggede områder i de store byer.

Men hvad så med det erhvervsliv, som efter Socialdemokratiets og regeringens mening i sin tid slet ikke ville kunne få klaret informationsbehovene, hvis vi ikke fik etableret hybridnettet? Ja, som vi sagde dengang, så har de to ting ikke ret meget med hinanden at gøre, ikke andet, end at man ved en hurtig etablering af hybridnettet kunne få sat fart i nedlægningen af lyslederkablerne over en stor del af landet og dermed måske sikre erhvervslivet en kortere vej til de kabler den dag, det skulle have brug for dem.

Men hybridnettet er ikke nogen forudsætning for, at erhvervslivet kan få alle de bredbåndstjenester, som det måtte ønske sig. Det har vi hele tiden sagt, og det fremgår da også af det nye hybridnetforlig, at man nu endda til fælles takst over hele landet vil tilbyde erhvervslivet bredbåndstjenester, og at man vil gøre det sådan, at man inden 1991 kan sikre, at ingen skal mangle en ønsket bredbåndstjeneste mere end 3 måneder.

Man kan selvfølgelig ikke lade være med at more sig lidt over, at alt det, som man har sagt i flere år om nødvendigheden eller ikke-nødvendigheden af et hybridnet m.v., nu har vist sig at slå til.

Vi har i vores kabellevsforslag et afsnit om, at de mennesker, der er tilsluttet ikke-brugerejede fællesantenneanlæg – det vil især sige anlæg ejet af kommunerne – skal sikres